

První den 8.5. 2017

Dlouhodoběji mě zajímá téma zdraví a vnímání zdravotního stavu v souvislosti s třídní pozicí. V rozhovorech s uční (rok 2012) mě při pozdějším čtení rozhovorů překvapovalo, jak často zmiňovali nějaké zdravotní omezení nebo nemoc (gymnazisté velmi málo). Pro zkoumání této souvislosti mám však zatím spíše omezená data (11 rozhovorů s uční a 12 s gymnazisty).

Nedávno jsem se účastnila rozhovoru v rámci projektu Hovory o zdraví, kde různí lidé na kameru nebo na diktafon mluví o své zkušenosti s onkologickým onemocněním. Ačkoli moje účast nebyla výzkumná, teď v rámci každodenního psaní mě napadlo, že by rozhovory byly ve výše naznačeném směru cenným zdrojem informací. Autoři projektu se o různost tázaných vědomě snaží, chtějí získat výpovědi mužů a žen různého věku, zázemí, bydliště, pokročilosti diagnózy. Napsala jsem znovu ženě, která se mnou vedla rozhovor, ráda bych zjistila, zda by bylo možné výpovědi sdílet, či na jejich editaci a interpretaci spolupracovat.

Trochu dálkové pozorování: Zděněk, zedník, 65 let. K doktorovi chodí pravidelně, kdykoli má nějakou potíž. Jde ke své obvodní lékařce a udělá přesně to, co mu řekne, nejčastěji vezme nějaké léky. Její názor příliš neprověřuje, nezpochybňuje, to co mu poradí, většinou pomůže. Myslím, že na její radu, si také nechal udělat vyndavací umělé zuby, které však nikdy nenosí ani nenosil. Má je pečlivě uložené v šuplíku, asi s myšlenkou, že vše je pod kontrolou a v pořádku, že nic nezanedbal a vše si vyřídil, ale k životu je vlastně nepotřebuje. Esteticky mu to také nevadí, ústa překrývá mírně knír, nevadí mu to ani při řeči, naučil se tak mluvit a stejně mluví spíše málo. Možná v tom roli hraje také fakt, že jsou hrazeny z pojištění, je to minimalistická, nejlevnější varianta, která není asi v praktickém užívání pohodlná, vyndávání zubů by mu možná připomínalo stáří, naučit se vycházet (ven) i bez zubů je pro něj méně otravné.

René, podobný věk. Veškerým nepohodlím velmi trpí, připisuje si fatální diagnózy a hledá na internetu. S lékaři je spíše nespokojen, všichni prý jeho symptomy podceňují, vyšetření dlouho trvají, nikoho jeho problém nezajímá. Jeho potíže se stupňují až k nemohoucnosti, i když objektivně mu jakoby nic nebylo.

Každodenní psaní mi vždycky připadá užitečné, ať už napíšu cokoli, problém je, že v tom většinou nevydržím déle než týden.

Druhý den, 9.5.

Pročítám své staré poznámky k tomuto tématu, přimělo mě to znovu kontaktovat náměstka pro vědu a výzkum na Žlutém kopci, od čehož bych si slibovala orientaci v dostupných kvantitativních datech. Všímám si toho, že povinnost psát ve mě spíš burcuje prozkoumávání dalších forem spolupráce.

Příčiny nemocí. Rozčiluje mě vinění nemocných (hlavně v případě rakoviny). Lenka mě upozornila na přednášku Laury Janáčkové (sexuoložka, psychologka), o rakovině prsu, kde velká část byla věnována výpovědím žen o tom, že si nemoc samy zavinily (byly sobecké, rozvedené, a podobně). Lenka se pozastavuje nad tím, proč tomu proboha dala v té prezentaci tak velký prostor.

Janáčková vystupuje po dr. Kateřině jako exertka v pořadu Jste, to co jíte. Viděla jsem díl s třemi hasičkami, které chtěly zhubnout a Janáčková jim vysolila bleskovou diagnózu, že si nedovedou říct o to, že potřebují odpočinout, nenechají se pohýčkat.

Na to se jedna z paní hned rozbřečela a v dalším záběru vidíme všechny tři paní, jak si notují, že Janáčková hned uhodila hřebík na hlavu, že je vidět, že je to profík. Janáčková i Jste to, co jíte jsou dost bulvár, ale vede mě to na podtéma. Ta ochota vnímat psychologické pozadí zdraví (není to dobré slovo) mě fascinuje, - dívám se do wikipedia na Hnízdila a tam se operuje pojmy psychický stav a životní příběh-, zajímalo by mě tedy jak se odráží a životní příběh a psychický stav v příběhu o nemoci i podle třídy. Jak s tím různí lidé pracují. Zatím jen tak nahazují.

Třetí den, 10.5.

Klasické tradiční lékaře životní příběh a jeho vazba k nemoci asi moc nezajímá, v ordinaci, při vyšetření, kontrole, na to není obvykle čas. Životní příběh zajímá určitým způsobem netradiční lékaře či léčitele, dle typu léčení i individuálních preferencí se budou jistě dost lišit. Zajímala by mě interakce léčitel pacient a způsob, jakým se oba vedou k určení příčin nemoci, nebo zda tam ta ambice nebo touha příčinu najít vůbec je přítomna. Pokud ano, tak jestli mají léčitelé nějakou jasnou agendu a názor, ke kterému se snaží pacienta navést. Jak se to prakticky dělá s jakým výsledkem? Interakce může být na pomezí terapie nebo psychologické konzultace, ale léčitelé obvykle nejsou k takové interakci školeni nebo vzděláni. Zajímalo by mě také, jací lidé v jakých situacích se na netradiční léčitele obrací (s vědomím mnohosti typů, které do "netradičního" spadají). Případně jak se ochota svěřit do té nebo té medicíny proměňuje v čase a na čem závisí. V okolí vidím teď konkrétně zrovna muže, které bych jako potenciální příjemce alternativní léčby nečekala (ne nutně proto, že jsou muži), přesto se k ní obrací a mají v ní velká očekávání a důvěru, což se z pohledu zvenčí může jevit jako neracionální (je jim to tak i jinými členy rodiny opatrně předkládáno).

Dnešní demonstrace Proč? Proč ne mě odvedla od zdraví a nemoci. Na facebooku je slyšet hlasy o trapnosti mluvčích, zpěváků, hesel. Prý z nich byla cítit morální povýšenost, přítomných nad voliči zemana nebo Babiše. V Brně se hodně zdůrazňovalo, že budou mluvit obyčejní lidé, ne politici. Špilar, který mluvil jako poslední a měl největší potlesk, se představil jako holič "stříhám ty vaše vlasy, dělám to rád, miluju to, ale ono to dál nepůjde". Nekritizuje, neburcuje, na konci vyzývá k modlitbě a odpuštění. Přemýšlím nad tou morální nadřazeností, co to vlastně pro koho znamená. Spolužačka ze ZŠ, kterou jsem potkala dvakrát v hospodě kde pracuje. POZDEJI ROZEPSAT. KE ZDRAVI SE TO NEVAZE.

Tak jsem dneska šel zaplnit to náměstí, neb co se děje není žádná legrace. Ale příznám se, občas mi tam bylo trapně. Padaly tam při projevech věty jako "já bych jim dal trojku z mravů a nechal je propadnout" (asi do nějaké nižší třídy, možná dělnické). Zeman prý nemá na Hradě co dělat (nebyl snad zvolený?) a kdo volí Babiše, ten prý není Čech. A ke všemu Hutka. S touhle morální nadřazeností, která je svého druhu nadřazeností třídní, budeme věčně fakt jenom "pražská kavárna"...

A

Facebook tl;dr: levičáci projevují svou nadřazenost nad pražskou kavárnou, která projevuje morální nadřazenost nad voliči Babiše a Zemana.